

Reactie op de internetconsultatie van het Wetsvoorstel wijziging Leerplichtwet

Als moeder van een uitzonderlijk hoogbegaafd kind met zeer asynchrone ontwikkeling maak ik mij ernstig zorgen over de voorgestelde wijzigingen van de Leerplichtwet. Ik wil hierbij graag mijn zorgen met u delen in de hoop dat deze wijzigingen inderdaad in het belang van de kinderen zullen uitpakken.

Mijn zoon is pas 7 jaar oud maar heeft al een turbulente schoolcarrière achter de rug. Na twee keer een schoolwissel, een depressie en een jaar thuiszitten, dreigt nu op de derde school opnieuw schooluitval. Ik hoop nog steeds dat we, samen met deze geweldige school en de fantastische specialisten om ons heen, een manier vinden om voor onze zoon het onderwijs enigszins passend te krijgen. Mocht dat niet lukken, dan hoop ik dat wij serieus genomen worden bij ons verzoek tot vrijstelling van de leerplicht op psychische gronden. Het is een moeilijke stap voor ouders om te nemen en wanneer ouders hiervoor moeten kiezen, zouden ze ondersteund moeten worden.

Zoals het wetsvoorstel nu op mij overkomt moet deze stap vooral zo moeilijk mogelijk gemaakt worden. Het doel is minder thuiszitters, minder uitvallers, maar gaat dat lukken door de nooduitgang te barricaderen? Volgens mij zorgt dat enkel voor meer slachtoffers, die ernstiger beschadigd raken.

Zolang scholen het moeten doen met te weinig personeel, te weinig specialistische begeleiding, de klassen te vol zijn en er te weinig financiële middelen beschikbaar zijn om echt passend onderwijs te bieden, zullen er altijd kinderen uitvallen. Dit los je niet op door kinderen te verbieden uit te vallen. Minder schooluitval krijg je door het onderwijs te verbeteren!

En zelfs bij goed onderwijs: Wat is passend onderwijs voor een kind dat blij wordt van politieke debatten maar nog niet kan schrijven? Hoe kan onderwijs gegeven worden aan een kind dat de concepten van procenten, breuken en kansrekenen begrijpt, maar nog steeds in paniek raakt als hij een groep 3 rekenopdracht krijgt? In welke klas plaats je een kind met het concentratievermogen van een kleuter en de leerbehoefte van een VWO-leerling? Hoe kan een kind sociaal groeien als zijn klasgenootjes hem niet begrijpen?

Ik hoop dat de voorgenomen wijzigingen bijgesteld worden zodat ze werkelijk het belang van het kind dienen. Hierbij is het naar mijn idee van belang dat ouders meer serieus genomen worden. Zij kennen hun kind het beste, zij zijn de enige die werkelijk het belang van hun kind dienen. Geen enkele zorgverlener, arts of onderwijsdeskundige maakt dat kind mee als het badend in het zweet 's nachts schreeuwend wakker wordt, getraumatiseerd door niet passend onderwijs. Geen enkele professional is de rest van zijn of haar leven betrokken bij dit kind. Ouders willen het beste voor hun kind, en soms is dat rust en ruimte om in eigen tempo en op een eigen manier te ontwikkelen.

Mijn grootste zorg is dat, wanneer wij tot de conclusie moeten komen dat onze zoon niet in staat is tot het volgen van onderwijs op een school, hij onderworpen gaat worden aan allerlei onderzoek door onafhankelijke artsen en deskundigen. Juist in gevallen zoals die van mijn zoon, is de voorgeschiedenis bepalend, is de kennis van reeds betrokken artsen en specialisten noodzakelijk. Alleen mensen die onze zoon kennen, kunnen beoordelen dat hij erg veranderd is sinds hij naar school gaat, van een vrolijke rustige, pientere peuter, naar een depressieve en stuijterende schooljongen die zich bij vreemden best even een half uur voorbeeldig kan gedragen om daarna zijn emoties thuis te uiten. Voor kinderen en ouders zal een dergelijke keuring zeer belastend zijn, hetgeen helemaal niet in het belang is van het

kind. Bovendien is het maar de vraag of een onafhankelijk arts of onderwijsdeskundige kennis heeft van de problematiek die speelt. In het geval van uitzonderlijk hoogbegaafdheid zijn er slechts een handje vol zorgverleners die hier iets van weten, laat staan dat er voldoende deskundig genoeg zijn om een casus te kunnen beoordelen.

Wanneer deze wetswijziging werkelijk in het belang van de kinderen is, zal hier aandacht aan geschonken moeten worden. Laat een zware keuring achterwege, maar geef betrokken artsen en specialisten een belangrijker stem. Geef ouders meer vertrouwen en ondersteun ze in hun zware taak.

De beste oplossing zou echter zijn om thuisonderwijs legaal te maken waardoor kinderen niet uit hoeven vallen in het onderwijs, maar kunnen kiezen voor een vorm van onderwijs die hen wel past!